

інформаційної), варто збільшити кількість цікавих дитячих книжок, які спонукали б дитину до активної пізнавальної діяльності. Потрібно максимально використовувати світовий досвід у цій сфері. Студентам має допомогти свідоме подолання цієї проблеми. Наприклад, щоденне читання класичної літератури або стародавніх філософських учень.

Грідіна А.
НТУ «ХП»

МОЛОДІЖНИЙ СЛЕНГ ЯК МОВНЕ ЯВИЩЕ

Останнім часом молодь почала вживати різні нові слова, які суттєво відрізняються від загальноприйнятих мовних норм. Використовують їх в основному бездумно з метою вираженні своїх емоцій. Такі слова не мають особливого змісту. На сьогодні питання актуальності цієї теми не сходить з вуст лінгвістів, які вважають, що мова сама по собі не може розвиватися та що молодіжний сленг є невід'ємною складовою її розвитку.

Мова істотно змінюється від покоління до покоління, тому постійно з'являються нові слова-сленги, наприклад, *бро*, *лол*. Явище молодіжного сленгу є рухливим і мінливим. Молодіжний сленг швидше розвивається у великих містах і аж потім доходить до периферії. Лінгвісти стверджують, що сленг – це слова, які йдуть урозріз з нормами літературної мови.

Молодіжним сленг є одним із різновидів соціального діалекту, який використовують особи віком від 13-ти до 30-ти років. Однією з причин його появи є намагання протиставити себе старшому поколінню. Зараз прийнято вважати, що сленгізми характеризують не лише мову підлітків чи кримінальних осіб, а й добропорядних людей. Навіть почали вживати сленги в художній літературі, що говорить про них як про поширене мовне явище. Для молодіжного арго характерне постійне оновлення.

Необхідно також зауважити, що сленги часто носять емоційне забарвлення: *кіно і німці», йоли пали, іди ти їжачків паси*.

Дуже багато жаргонів приходить до нас з Інтернету та комп'ютерних ігор. До того ж підлітки відчують натиск з боку іноземних сленгів і використовують їх в повсякденній мові. Це обурює багатьох учителів і батьків. Справді, за даними спеціалістів у підлітковому віці ступінь жаргонізації перевищує 50%, тобто привід для хвилювання є.

Деякі науковці вважають, що підлітки вживають ці жаргони через те, що іноді не вистачає свого літературного запасу слів при вираженні думок або навіть таким чином вони хочуть урізноманітнити свою лексику.

Узагальнююче вище сказане, можна стверджувати, що молодіжний сленг не є цілісною системою і, окрім власних неологізмів, включає в себе сленг інших соціальних груп, інтеро жаргони та різні інтерпретації певних термінів з багатьох галузей науки й техніки.

Отже, можна зробити висновок про те, що не потрібно ставитися до сленгів як до забруднювачів мови, адже вони є невід'ємною частиною нашої мови, просто потрібно не зловживати ними.

Гузе С.
НТУ «ХП»

ПЕРШІ ПАМ'ЯТКИ ПИСЕМНОСТІ УКРАЇНИ

Писемність як найважливіша складова частина культури будь-якого народу виникає тоді, коли в результаті соціально-економічного і культурного розвитку суспільства в ній з'являється потреба.

Українська писемність бере свій початок ще за часів Київської Русі. Українська мова була створена через потребу укладання договорів, створення князівських грамот у новоствореній державі. Більшість істориків вважає, що розвиток писемності тісно пов'язаний із розвитком мови. Мовою в Київській Русі була церковнослов'янська. Мова була створена просвітителями Кирилом і Мифодієм з грецького міста Фесалоніки. Назва «церковнослов'янська» виникла тому, що першими книгами писаними цією мовою, були книги церковні – для провадження церковних, богослужбових відправ.

Першими пам'ятками писемності вважаються паперові книги, що були написані в монастирях. Учені-ченці не лише старанно переписували святі книги, а й працювали над літописами. У них занотовували події, які вони запам'ятали з минулого, і те, що відбувалося за їхнього життя. Завдяки писемності до нас дійшли як безпосередні свідчення давно минулих епох та історичних подій – «Повість минулих літ», «Руська правда», «Слово про Ігорів похід» тощо.

Уже в XI – першій половині XIII ст. писемність обслуговувала всі сфери життя феодального суспільства Київської Русі.

Феодальна роздробленість і монголо-татарська навала завдали нищівного удару культурі й побуту давніх українців. Але культурне життя на завойованих землях не припинилося. Відомі такі писемні пам'ятки цього періоду, як: Галицько-Волинський літопис, «Слово о погибелі Руської землі», «Печерський патерик».

До пам'яток письменства XVII – XVIII ст. належать: ділова документація, художня література, релігійно-християнські твори, світська поезія тощо. Письменники-полемісти, намагаючись писати народною мовою, не завжди